

Posudek balakářské práce Matěje Řízka Trubky

Matěj Řízek si přivezl ze stáže ve Slovinsku hodně zážitků, nebo spíš z cesty zpět, kterou absolvoval na kole a zážitky se na něj jen lepily tak jako při jeho pouti do hor v Bulharsku. Z batohu na podzim vytáhl kosti zvířat, které průběžně objevoval a začal je v ateliéru provrtávat a sešroubovávat v jiné hrudní koše, koše které se podobaly „mrakům“ zavěšeným na špagátě ze stropu v ateliéru. Pak údajně smontoval nějaký králičí mrak a na velký mrak se nedostalo.

Rozhodl se pro variantu mraku ze starých trámů a začal s modely, které se mrakům nepodobaly a na technické řešení podobné interiéru **Pavilonu sobího centra v Norsku od Snøhetta** se nedostávalo peněz a tolik potřebného odhodlání ...

Mrak z lešenářských trubek jsem Matějovi rozmluvil, a proto se vrátil k cirkulaci, které se měl stát podstatnou součástí – tepelným výměníkem napojeným na trubice tvořící okruh se zásobníkem, který měl vlastním teplem přes noc s těmi hady ve spacáku ohřát a ráno se osprchovat ...

Klauzurní práce se tomu jen vzdáleně podobala. Stal se součástí jedné čáry kosočtverce, bez onoho souboje kdo z koho, což zdokumentoval nočním videozáznamem a následně vystavil na výstavě **NAKOSO** v Jihlavě...

A pak si přivezl odněkud z kravína náhradní skleněné trubice z dojící soupravy a začal řešit okruhy, cirkulace a různé sestavy s různými spojkami a úchyty a s vodou a bez vody a v ateliéru a ve sklepení Slavkovského zámku. Pak z ničeho nic jakože stromy a pak zas něco a z krátkých trubek, které řezal z dlouhých. A potom zas ve sklepení zámku jiné kombinace a sestavy a instalace a snad už ne komplikace.

Mezi tím obkroužil v jedné rovině uzavřený okruh po stěnách ateliéru. Velmi čistou instalaci jejíž rovinu dokazuje napuštěním vody a jednou akvariijní rybkou? Možná? Ale i tak se mu podařilo ustat v pravou chvíli a téměř na správném místě.

Instalace ve Slavkově jsou jiné, jsou „sochařstější“! Jsou to objekty, jakési minimalistické sestavy stejných modulů, které jsou schopny upoutat na sebe díky kontrastu prostředí patřičnou pozornost, a to i přes svou skleněnou subtilitu a relativně menší rozměr. Tomu naponáhají i betonové chodníky, které se staly sokly těchto objektů a při tom se neseperoaly od prostoru, nestaly se sochou.

Celý ten proces jsem se zájmem sledoval a těším se, jak doufám, na jeho neukončenost.

Hodnocení A

Vedoucí práce
Prof.ak.soch. Jan Ambrůz
10. 6. 2012